

Siionin virsi 142 ehdotus

1. Voi kuin - ka vai - vaa, vas - tus - ta saa mat - ka -
kun tur - mel - tu - nut luon - ton - sa on ai - nai -
lai - nen koh - da - ta, Ja vaik - ka maa - han
se - na kiu - sa - na.
pai - noi sen, on voi - ma sen taas en - ti - nen.

1. Voi kuinka väivaa, vastusta

saa matkalainen kohdata,
kun turmeltunut luontonsa
on ainaisena kiusana,

**ja vaikka maahan painoi sen,
on voimasa taas entinen.**

2. Ken kulkee taivaan maata päin,

sen askel nouskoon kiirehtäin.

Ei viivytellä yhtään saa,

ei määränpäättä unohtaa.

Ken eksyy, hänet uudelleen

vie vastustaja vangikseen.

3. On tässä nyt, myönnämme sen,

kilvoitustiemme yhteinen.

Ja luokse armoistuimen

yhdessä käymme rukoillen:

Näin uupuu täällä matkamies,

pelasta, Kristus, näytä ties.

John Bunyan

suom. Jacob Johan Malmberg

uud. W. Malmivaara, J. Haavio

uud. ja 3. säk. K. Pispala ja J. Löytty 2003